

Budík

P.V.A.

Budík svým tikáním odpočítává,
čas, v který i když chci nemůžu spát.
Pálí mě oči a třeští má hlava.
Cítím se stár ač tak mlád.

Varovná světýlka, výčitek sprcha.
Schází hlad po soustu, nezvládám jíst.
Před čím a před kým a odkud kam prchám?
Čím a proč mám si být jist?

Ztrácím půdu pod nohama.
Pokropil jsem ji vlastními zvratky.
Zkouším paměť oklamat.
Tak rád bych leccos vrátil hned zpátky.

Budík svým tikáním odpočítává,
čas, který nevrátím i kdybych chtěl.
Minulost stále před očima vstává,
pohyby oživilých těl.

Všechno to sepíšu na zvláštní listy.
Dám si s tím práci ať pravda to jest.
Svědomy nikdy už nebude čistý.
Volím však nejmenší lest.

Spálím všechno pak v plamenech.
Dopřeju oheň psanému slovu.
Zvolním tak tu zlou tíhu v ramenech.
Jak fénix možná zrodím se znovu.